

Lavantalar Güneşe Dokununca

— TülayMaviYıldırım · 20 Haziran 2024

LAVANTALAR GÜNEŞE DOKUNUNCA

“... Neden biliyor musun? Çünkü okşanmış limon yaprakları gibi cezp edici ve kalıcı, güneşi içmişçesine şifadar sana başlamak.”

Zeynep, iç çekerek gözlerini aylık edebiyat dergisinin sayfalarından ayırdı. Omuzlarına dökülen kestane alı saçlarını diğer pazartesi günlerinde de olduğu gibi ense topuzu yaptı. Göl yeşili gözlerinin etrafına siyah kalem çekip, yanaklarına şeftali pembesi alıktan sürdü. İçinden bir ses bugün beyaz keten gömleğini ve lacivert kalem eteğini giymesi gerektiğini söyledi. Balkona geçip mahzun bakan kadife çiçeklerine su vermeden önce Nisa'nın kahvaltısını hazırladı. Servisi gözlerken, tül perdenin aralığından bir zamanlar yüzüne gülümseyen kaldırımlara dalıp gitti.

Artık hayat yıldızlar dünyasındaki kadar acımasızdı. Zeynep, işyerinde nefes almakta güçlük çekiyor, aldığı nafaka da Nisa'nın masraflarına yetmiyordu. Yeni bir iş bulmadan bu işi de bırakamıyordu. Haftanın ilk sabahı, bulutlar bir Arap atının suretine bürünmeye çalışırken, iki fincan kahveyi Zeynep'in masasına bırakan Meryem, mesaiden önce biraz arkadaşıyla dertleşmek istiyordu. Onlar günaydınlaşıırken patronun karısı yine bir hışımla koridordan geliyordu. Hızlı adımlarla Zeynep'in masasına doğru yaklaştı ve ikisine birden payladı. Zeynep işaret parmağıyla Meryem'i susturup kadınla münakaşaya girmesine engel oldu. Ne yapabilirlerdi burası bir aile şirketi idi.

Güneş tepedeki yerini aldığıında iki arkadaş Söğüt Kafe'de buluştular. Siparişlerini verip, söğüt ağacının gövdesine yaslanmış masaya geçtiler. Meryem daha fazla bekleyemedi ve hızlıca konuya girdi. Ailesi kendisi için uygun olduğunu düşündükleri bir adamla evlenmesini istiyordu. Çok üzgündü, duyguları karma karıştı. Zeynep, yaşamdaki ana ve tali yollardan bahsetti sabırlı olmasını, hislerine kulak vermesini söyledi.

Zeynep de geleceği ile ilgili planlarından bahsetti. Dedesinden annesine katlar yatlar kalmamıştı ama toprak ne kadar olursa olsun kıymetliydi. Yedi dönüm kadar olan bu kıraç tarlada lavanta yetiştirmek istediğini anlattı, yeni bir hayat kurmak kızına ve kendine çok iyi gelecekti. Meryem, arkadaşının elini avuçlarının arasına aldı, gözlerine hayran hayran bakarken ezelden beri kırılğan diye addedilen kadının aslında bir çelik gibi kuvvetli olduğunu anladı.

Zeynep bir ay sonra devlet destekli lavanta bahçesi için başvuruda bulundu. Kasım tüm huzuru ve büyüyle gelip çatığında Zeynep'in gözlerindeki heyecan görülmeye değerdi. Umutlarına dokunmak onları toprak anaya emanet etmek kasım ayına kısmet olmuştu. Tohumları toprağın üç santim derinine, bir metreye kırk santim sıra arası oluşturarak doğru bir şekilde ekti.

Nisa okuldan dönünce, kurt gibi acıkmıştı. 7.sınıf öğrencisi olmak başlı başına zordu bir de üzerine bugün antrenman günü olunca hep böyle yorgun olurdu. Üzerini değiştirdikten sonra çayı ısıttı yanına da atıştırmak için sandviç yaptı. Yemeğini yerken okul kampına babasını nasıl çağıracağını düşünmeye başladı. Herkes babasıyla gelecekti ve Nisa arkadaşlarının yanında yapayalnız kalacaktı. Belki rica etse dayısı da gelebilirdi ama sonuçta ikisi aynı şey değildi. Nisa büyümeden dertleri büyüyordu. Yaşlıları sıcacık evlerinde sevgiyle sarmaş dolaşken, Nisa'nın yüreği kışın ilk soğuklarına sarılmıştı.

Zeynep, hayallerinin bileti lavanta tarlasının bakımıyla uğraşabilmek için taksitle ikinci el bir araba aldı. Haftada 3-4 kez lavanta tarlasını sulamaya gidiyordu. İşler yolunda giderse, birkaç yıla durumunu düzeltebilecekti. Arabanın taksiti olmasa işinden ayrılırdı ama mecbur devam etmek zorundaydı.

Akşam yemeğine, Nisa'nın en sevdiği sacda sebze sucuk kavurma ve anasonlu lavaş ekmeği yapacaktı. Eksik olan malzemeleri küçük bir kâğıda listeledikten sonra çantasına koydu. Zeynep, dünyadaki en kıymetlisi için tüm zorluklara hoş gönülle katlanabilirdi. Nisa'nın yüzü gülünce Zeynep'in de ruhunun güneşi yükseliyordu. O daha yarısı tazecik bir kuştı; kanatlarını özenle büyütme, gökyüzüne ve rüzgâra dost olmasını sağlamak gerekiyordu. Gün gelecek ve devasa kanatlarını gerip, kendi dünyasını kuracaktı.

Meryem, alışveriş merkezinin giriş katında Ahmet'i bekliyordu. Üstelik bu ilk geç kalışı da değildi. Kendini hep meşgul, hep ulaşılmaz göstermekten sanki keyif alıyordu. Ama Ahmet'in arada yaptığı jestler, ilgili davranması ve onu sahiplenmesi Meryem'in hoşuna gidiyordu.

Görücü mevzusu gündemden inmediği için güvenip de kimseyle bu arkadaşlığını paylaşmıyordu. Gizli gizli buluşup onunla vakit geçiriyordu. Zeynep'e bile henüz bahsetmemişti.

Filmin başlamasına on dakika kala nihayet Ahmet gelmişti. Meryem bir şey sormamıştı çünkü Ahmet sorgulanmaktan nefret ederdi. Koltuklarına geçerken, Ahmet bir alt sıradaki sarışın kızın omzuna dokunup selam verdi, kız da tatlı bir gülümseme ile geriye dönüp selamına karşılık verdi. Film bitene kadar mutluymuş gibi yaptı ama Meryem'in iyice morali bozulmuştu..

Süslü bir tepsi içinde yüzükler, gümüşü bir makas, tatlı servisleri, olması gereken her şey hazır. Meryem krem rengi bir elbise giymişti, kısa küt saçlarını da hafif dalgalı yapmıştı. Basit bir makyajla daha da bebek gibi olmuştu. Birazdan hiç istemeyerek kahve pişirmeye aşağı indi. Fazla bir kalabalık yoktu ama Meryem yine de çok heyecanlı ve biraz da tedirgindi.

Kahveleri dağıtırken ailesinin kendisi için seçtiği adamın yüzüne ilk defa baktı ve sonra şaşkınlık içinde geçip yerine oturdu. Erkek tarafının büyük dayıları konuşmak için söz aldı: "Akıllı, uyumlu, tertemiz, kendi işinde gücünde bir çocuktur." diye bahsediyordu. Bazı konularda istişare yapıldıktan sonra konuşmayı yine büyük dayı sürdürdü, "... kızınız Meryem'i oğlumuz Selim'e istiyoruz." deyince Meryem ayağa fırladı.

"Selim mi?"

Nisa on yaşında lisansını almış bir sporcuydu. Voleybol küçükler liginde oynuyordu. Koçu Nisa'dan çok memnundu, her antrenmanında her maçta sanki profesyonel bir takımdaymış gibi oynardı. Yerel gençlik kulüplerinde de kendini gösterdi. Dikkate alınması, sevgi ve saygı görmesi için başarıya kavuşması gerektiğine inanıyordu. Başarı da inanç ve sebatla olacak şeylerdi.

Yıldızlar liginde oynayacağı ilk maça çok az bir zaman kalmıştı. Meryem Teyze'sine üst üste tembihler veriyor, "Unutma bak mutlaka orada göreceğim seni."diyordu. Zeynep ve Meryem maçın başlamasına yarım saat kala tribünlerdeki yerlerini almışlardı. Nisa da arkadaşları ile sahada ısınıyordu. Beklediği iki kadını da görünce neşesi yerine geldi, içi ferahladı.

Smaçları, pasları, azmi Nisa gittikçe devleşiyordu. Meryem, devamlı havaya zıplayıp tezahürat yapmaktan yerinde doğru düzgün oturamamıştı bile. Nisa babasının maça gelmesini çok istemişti ama o işi olduğunu gelemeyeceğini söylemişti. Keşke bu başarılı halini o da görebilseydi. Karşı takımı 3-1 yenmeleri tribünleri coşturdu. Tebrikler, patlayan flaşlar, hediyeler derken sırayla koçu, annesi ve Meryem Teyze'si ile sarıldılar. Günün en güzel şeyi de Nisa'nın ünlü bir kulüpten teklif almasıydı.

Zeynep mahallenin girişinde Meryem'i bıraktıktan sonra direksiyonu kendi sokaklarına çevirdi. Bahçe kapısı aralıktı ve avludaki bankta biri oturmuş bekliyordu. Nisa kapıdan geçince kollarını açtı ve

gözyaşları içinde babasına sarıldı..

Mavi Yıldırım